Thesis Title Biodegradation of Phenol by Free and Immobilized Cells of

Candida tropicalis CMU 10

Author Miss Montira Intanon

Degree Master of Science (Biotechnology)

Thesis Advisor Dr. Ampin Kuntiya

ABSTRACT

The presence of phenol in wastewaters, as a result of discharges from different industries, causes the environmental pollution. Therefore, it is very important to eliminate this chemical. After the isolation of microorganisms that were able to degrade phenol from soil samples, *Candida tropicalis* CMU 10 showed high phenol-degrading ability. The effect of various factors on phenol degradation by *C. tropicalis* CMU 10 were studied in a series of batch experiments. From the study on effects of physical conditions on phenol degradation, the yeast strain degraded phenol best at initial concentration of 100 mg/l in 8 h at 37 °C. The maximum initial concentration of phenol utilized by *C. tropicalis* CMU 10 was 1,000 mg/l. The optimum pH for phenol degradation was at 8. The effects of glucose, various organic acids (citric, lactic, malic and succinic acids) and metal ions (Co²⁺, Cu²⁺, Fe²⁺, Fe³⁺, Mn²⁺, Ni²⁺ and Zn²⁺) were subsequently investigated. The yeast strain degraded phenol completely in the presence of 0-5 mM glucose, 10 mM organic acids (citric, lactic and succinic) and 0.4 mM of metal ions (Fe²⁺, Fe³⁺, Mn²⁺ and Zn²⁺) after 4-8,

4-7 and 4-6 days, respectively. Phenol degradation by free and immobilized cells of the yeast strain was investigated in a repeated batch system. Initial phenol concentration in the medium was 1,000 mg/l. In each batch, after phenol had been completely degraded, 70 % of the fermentation medium volume was exchanged for another round of fresh medium containing 250 mg/l higher phenol concentration. Phenol could be completely degraded for 4, 7 and 5 batches by free, alginateimmobilized and agar-immobilized cells for 246, 432 and 1,578 h, respectively. The maximum phenol degradation rates of free and immobilized cells in alginate and agar matrices were 41.6, 34.9 and 26.0 mg/l-h, respectively, at 1,250 mg/l phenol. Immobilized cells were able to degrade phenol at a higher concentration (2,000 and 2,750 mg/l for agar- and alginate-immobilized cells, respectively) than that of the free cells. E MAI

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ การย่อยฟืนอลโดยเชื้อ Candida tropicalis CMU 10

ในรูปเซลล์อิสระ และเซลล์ตรึ่ง

ผู้เขียน นางสาวมนทิรา อินต๊ะนอน

ปริญญา วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เทคโนโลยีชีวภาพ)

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คร. อำพิน กันธิยะ

บทคัดย่อ

ฟ็นอลที่ปะปนอยู่ในน้ำทิ้งจากแหล่งอุตสาหกรรมต่างๆ ก่อให้เกิดปัญหาต่อสิ่งแวคล้อม คังนั้นจึงจำเป็นต้องหาวิธีกำจัดสารเคมีคังกล่าว หลังทำการแยกเชื้อจุลินทรีย์ที่มีความสามารถใน การย่อยสลายฟีนอลจากตัวอย่างคิน พบว่า Candida tropicalis CMU 10 แสดงความสามารถใน การย่อยสลายฟีนอลได้สูง ได้ทำการศึกษาปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อการย่อยฟีนอลโดยเชื้อ Candida tropicalis CMU 10 โดยทำการทคลองแบบกะ จากการศึกษาผลของสภาวะทางกายภาพที่มีต่อ การย่อยฟีนอล พบว่า เชื้อยีสต์สามารถย่อยฟีนอลได้ดีที่สุดที่อุณหภูมิ 37 องศาเซลเซียส ในเวลา 8 ชั่วโมง เมื่อความเข้มข้นฟีนอลเริ่มด้นเท่ากับ 100 มิลลิกรัมต่อลิตร ความเข้มข้นสูงสุดของฟีนอลที่ เชื้อสามารถย่อยได้หมดคือ 1000 มิลลิกรัมต่อลิตร พีเอชที่เหมาะสมต่อการย่อยฟีนอลคือ 8 จากนั้นทำการศึกษาผลของ น้ำตาลกลูโคส กรดอินทรีย์ และโลหะหนักชนิดต่างๆ ที่มีต่อการย่อย ฟีนอล ซึ่งพบว่า เชื้อสามารถย่อยฟีนอลได้หมดเมื่ออาหารมี กลูโคสเข้มข้น 0-5 มิลลิโมลาร์ กรดอินทรีย์ (ซักซินิก, แลกติก และ ซิตริก) เข้มข้น 10 มิลลิโมลาร์ และโลหะ (เฟอรัส, เฟอริก,

แมงกานีส และ สังกะสี) เข้มข้น 0.4 มิลลิโมลาร์ ในเวลา 4-8, 4-7 และ 4-6 วัน ตามลำดับ ได้ ทำการศึกษาการย่อยฟืนอลโดยใช้ยีสต์ในรูปเซลล์อิสระและเซลล์ตรึงในระบบบำบัดแบบ กะหมุนเวียน อาหารมีความเข้มข้นเริ่มต้นของฟืนอลเท่ากับ 1,000 มิลลิกรัมต่อลิตร ในแต่ละรอบ ของการทดสอง เมื่อฟืนอลถูกย่อยจนหมดนำอาหารออก 70 เปอร์เซ็นต์ของปริมาตรแล้วเติมอาหาร ใหม่ให้มีปริมาตรเท่าเดิมแต่มีความเข้มข้นฟืนอลเพิ่มขึ้นครั้งละ 250 มิลลิกรัมต่อลิตร เซลล์อิสระ และเซลล์ที่ตรึงด้วยแอลจิเนตและเซลล์ที่ตรึงด้วยวุ้น สามารถย่อยฟินอลได้อย่างสมบูรณ์จำนวน 4, 7 และ 5 รอบ โดยใช้เวลา 246, 432 และ 1,578 ชั่วโมง ตามลำดับ อัตราการย่อยฟินอลสูงสุดของ เซลล์อิสระและเซลล์ที่ตรึงด้วยแอลจิเนต และเซลล์ที่ตรึงด้วยวุ้น เท่ากับ 41.6, 34.9 และ 26 มิลลิกรัมต่อลิตร-ชั่วโมง ตามลำดับ เมื่อความเข้มข้นฟืนอลเท่ากับ 1,250 มิลลิกรัมต่อลิตร การตรึง เซลล์ทำให้เชื้อยีสต์สามารถย่อยฟินอลความเข้มข้นสูงขึ้นจากเดิม 1,000 มิลลิกรัมต่อลิตร เป็น 2,000 และ 2,750 มิลลิกรัมต่อลิตร โดยเซลล์ที่ตรึงด้วยวุ้น และเซลล์ที่ตรึงด้วยแอลจิเนต ตามลำดับ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ Copyright[©] by Chiang Mai University All rights reserved

10 MAI